

רבי יצחק אמר, כל מי שנטמא בהם, כאלו עבר לעובדה זרה, שהיא תועבה ה', וכתווב לא תאכל כל תועבה. מי שעובר לעובדה זרה, יוצא מצד החמים, יוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות אחרת. אף מי שנטמא במאכלות הלו, יוצא מצד החמים, והוא מרשות הקדשה ונכנס לרשות אחרת. ולא עוד, אלא שנטמא בעולם הזה ובעוולם הבא, וכן כתוב ונטמתם בס בלי א.

ובתווב (ויקרא כ) ולא תשקצו את נפשתיכם בבחמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא. מה זה לטמא? לטמא את העמים עובדי עובדה זרה, שהרי הם טמאים, והם באים מצד הטהרה, וכל צד נרבק במקומו.

רבי אלעזר היה יושב לפני רבי שמעון אביו. אמר לו, זה שנינו עתיד הקדוש ברוך הוא לטהר את ישראל, במה? אמר לו, במה שפתוח (חווקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו'. בין שתוררים מתקדשים, וישראל שנתקדשים בקדוש-ברוך-הוא נקרואו קדש, שפתחם (וימיה כ) קדש ישראל לה' ראשית תבואה, וכתווב (שמות כ) ואנשי קדש תהיין לוי. אשרים ישראל שהקדוש ברוך הוא אומר עלייכם, (ויקרא כ) והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה', משום שפתחם וכו' תרבך, וכתווב (הhalim קמ') לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הליליה.

ריעיא מהימנא

דגים וחוגבים אינם טענים שהחיטה, אלא אסיפתם היא המתרת אותם. בף מורי הishiבה, אין אריכים שהחיטה, אלא שנטמא ביהם (בראשית מט) ויגוע ויאסף אל

רבי יצחק אמר, כל מאן דאסთא בָּהוּ, באילו פלח לעובדה זרה, דאייהו (דברים יז) תועבת יי', וכתיב לא תאכל כל תועבה. מאן דפלח לעובדה זרה, נפיק מיטרא דחמי, נפיק מירושטא קדישא, ועיל בירושטא אחרא. אויף מירושטא קדישא, נפיק מיטרא דחמי, מאן דאסתא בָּהני מיכלי, נפיק מיטרא דחמי, ובפיק מירושטא קדישא, ועיל בירושטא אחרא. ולא עוד, אלא דאסתא בָּהאי עלמא, ובעלמא דאתה.

ובתווב, ולא תשקצו את נפשותיכם בבחמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי אתכם לטמא. מי ליטמא. ליטמא לעמאין עובדי עובדה זרה, דהא אינון מסאכין, ומיטרא דמסאכא קא אתין. ובכל חיד אתדק באתיריה.

רבי אלעזר היה יתיב קמי דרבי שמעון אבוי, אמר ליה, הא דתגינן זמין קדשא בריך הוא לדפאה להו לישראל, בפה. אמר ליה, בפה דכתיב, (חווקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים יטהרתם וגו'. בינו דאתדק און מתקדש, וישראל דאתדקון ביה בקדשא בריך הוא, קדש אקרון, דכתיב, (ירמיה ס) קדש ישראל ליה' ראשית תבואה, וכתיב (שמות כ) ואנשי קדש תהיין לוי, זבאים אינון ישראל, קדשא בריך הוא קאמר עלייהו, והייתם קדושים כי קדש אני יי', בגין דכתיב (דברים י) ובו תרבך, וכתיב (תhalim קמ') לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הליליה.

רעה מהומנא

דגים וחוגבים, אין טעוני שחיטה, אלא אסיפתם היא המתרת אותם. הכי מאירי מתייפה, אין אריכין שחיטה, אלא דאתמר בהון, (בראשית ט) ויגוע ויאסף אל עמי. מה נהנית ימאנ, חייתן בימא. אף תלמידי חכמים,